

48.1. Τζίντζερ-Γενικές Πληροφορίες

48.1.1. Εισαγωγή

Το τζίντζερ ή πιπερόριζα είναι πολυετές φαρμακευτικό φυτό το οποίο έχει κονδυλώδες ρίζωμα που εξωτερικά καλύπτεται με χαρακτηριστική καφέ φλούδα, ενώ εσωτερικά έχει ανοιχτό κίτρινο χρώμα και αναδύει χαρακτηριστικό πικάντικο και λεμονοειδές άρωμα. Πολλαπλασιάζεται με ριζώματα από μητρικές φύτες με μήκος 3-5 εκατοστά, βάρους 15-20 γραμμαρίων και τουλάχιστον με ένα βλαστοφόρο οφθαλμό. Το τζίντζερ μπορεί να φτάσει σε ύψος ως 1,2 μέτρα από τους οφθαλμούς έως τα ριζώματα του φυτού και να βγάλει λουλούδια το δεύτερο χρόνο της ζωής του. Οι βλαστοί της πιπερόριζας είναι συμπαγείς, κυλινδρικοί, όρθιοι και περικλείονται από μεμβρανώδη κολεό. Στις χώρες καταγωγής του φυτού η φύτευση γίνεται σε ξύλινα τελάρα ή κατά προτίμηση, ανάλογα και με τη δομή του εδάφους, σε «σαμάρια» από το Μάρτιο ως τον Απρίλιο, ενώ σε άλλα μέρη από το Σεπτέμβριο ως τον Οκτώβριο, καθώς αρχικά απαιτείται αρκετό νερό για να αναπτυχθεί.

Η Ινδία είναι η μεγαλύτερη χώρα σε παραγωγή τζίντζερ και ακολουθούν η Κίνα, η Ινδονησία, το Νεπάλ, η Ταϊλάνδη κ.α.

48.1.2. Δείκτες Ωριμότητας:

Ο προσδιορισμός του κατάλληλου χρόνου συγκομιδής καθορίζεται με κριτήριο την εμφάνιση των φύλλων του φυτού στο υπέργειο τμήμα και το μέγεθος της ρίζας. Τα φύλλα πρέπει να βρίσκονται στην αρχή της ξήρανσής τους, δηλαδή στην αρχή της αλλαγής του πράσινου χρώματος σε κίτρινο ενώ η ρίζα πρέπει να έχει φαιοκίτρινο χρώμα στη σάρκα της με καφεκίτρινο εξωτερικό δέρμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ. Η συγκομιδή δεν πρέπει να καθυστερήσει αναμένοντας την πλήρη αποξήρανση των φύλλων, γιατί έτσι αυξάνεται η περιεκτικότητα της ρίζας σε ίνες μειώνοντας την ποιότητα και το χρόνο αποθήκευσής τους.

Άλλος δείκτης ο οποίος δεν είναι και τόσο αξιόπιστος, γιατί επηρεάζεται από περιβαλλοντικούς και κλιματολογικούς παράγοντες, είναι ο χρόνος που μεσολαβεί από την σπορά μέχρι την ωρίμανση και προσδιορίζεται από 7 έως 9 μήνες.

48.1.3. Ποιοτικοί Δείκτες:

Οι ποιοτικοί δείκτες προσδιορίζονται από:

1. Την όψη απαλλαγμένη από ελαττώματα και εκδορές ή πληγές από μηχανικές βλάβες οι οποίες δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια της συγκομιδής.
2. Το χρώμα της εξωτερικής επιφανείας που πρέπει να είναι γυαλιστερό καφεκίτρινο ενώ η εσωτερική σάρκα να είναι συμπαγής με φωτεινό φαιοκίτρινο χρώμα. (Η εξωτερική επιφάνεια μπορεί να φέρει πρασινοκίτρινα βλαστικά μπουμπούκια αλλά χωρίς βλαστικές αποφύσεις.)
3. Το κύριο στέλεχος της ρίζας δεν πρέπει να έχει πλάτος μικρότερο από 3 εκατοστά και μήκος 12 εκατοστά.
4. Το ελάχιστο βάρος των τζίντζερ πρέπει να είναι 250 γραμμάρια και δεν πρέπει να έχουν πάνω από τρεις διακλαδώσεις. (Υψηλής ποιότητας τζίντζερ χαρακτηρίζονται από μεγάλες και παχιές ρίζες με περιορισμένες διακλαδώσεις.)
5. Την εμφάνιση των ριζών που πρέπει να είναι απαλλαγμένες από βακτήρια ή μυκητιακές λοιμώξεις και να μην έχουν καμία αισθητή κηλίδα στο δέρμα.
6. Την προσβολή τους από έντομα.

***Τα παραπάνω κείμενα αποτελούν αποσπάσματα από το βιβλίο μας
«Λαχανικά: Μακροχρόνια Συντήρηση, τα μυστικά».**